

Предлози 2022.

Постанимо ствараоци јединства

Гајење јединства, стварање повезаности: ево једног од великих задатака нашег времена.

Данашњицу карактеришу противречна кретања.

С једне стране, човечанство постаје свесније колико је међусобно и са целином Створења повезано. Пандемија нам је поново открила да смо једна једина људска породица, заједно пролазимо кроз неке невоље и само заједно можемо да их превазиђемо.

С друге стране, свет постаје све више социјално, политички и етички поларизован. То доводи до нових раскола у друштвима, између земаља, па чак и унутар породица. Хришћани нису имуни на ове антагонизме. Између Цркава, па и унутар њих, разлике постају круте и претварају се у поделе, када би наше сведочење мира, у свој нашој различитости, било витално.

Поред ових антагонизма, ту је данас, у неким земљама, и огроман губитак поверења у хришћанске заједнице, изазван откривањем сексуалног насиља и духовног злостављања почињеног у њима. Поверење многих људи је изневерено. У Тезеу, као и другде, последњих година предузели смо процес утврђивања истине у вези са овим озбиљним питањима. И желимо да учинимо све што можемо да Тезе буде безбедно место за сваку особу (www.taize.fr/protection).

Црква је позвана да буде место пријатељства за све. У ту сврху данас је неопходно радикално покајање из верности јеванђеоској поруци. Својом љубављу чак до самодаровања Христос је отворио нови извор где можемо црпети снагу да бирамо братски и сестрински живот, да промовишемо

достојанство сваког човека, да бринемо о Створењу. Христос тражи од нас да својим заједништвом будемо знак да је дошао да уједини сва људска бића у Божјој љубави.

Желео бих да нас ови предлози за 2022. годину позову да се запитамо: какву улогу можемо да одиграмо да јединство расте у породици људи и целом Створењу, са нашим ближњима, у нашим Црквама и заједницама, па и у нашим срцима?

f. Avis

- Сваки од шест предлога прати текст за даље размишљање. Ови кратки цитати ће бити разрађени у чланцима на веб страници, у подкастима и током радионица у Тезеу.
- Библијски цитати и коментари биће објављени на мрежи за сваки од ових шест предлога, и надахнуће избор одломака за библијске уводе у Тезеу. Види www.taize.fr/bible

Ходочашће поверења у 2022. години

Иако се последице пандемије и даље осећају, надамо се да ћемо наставити ходочашће поверења у Тезеу и другде:

- Током целе године, на недељним сусретима у Тезеу.
- Од 8. до 15. маја 2022. године на поклоничком путовању у Свету земљу.
- Од 13. до 17. јула 2022. године на пријатељском сусрету младих муслимана и хришћана.
- Од 21. до 28. августа 2022. у недељи за размишљање за младе од 18 до 35 година. Током ове недеље, они који желе могу да учествују у посебном програму о очувању биодиверзитета.
- Од 28. децембра 2022. до 1. јануара 2023. на следећем европском сусрету – место ће бити објављено у Торину.

Први предлог | *Радост примања*

Сви ми можемо допринети будућности мира и јединства у породици људи. Ово почиње односима које градимо једни са другима. Бринимо једни о другима, у нашим породицама, са нашим ближњима и пријатељима, посебно у време невоље.

Јединство породице људи такође расте сваки пут када се отворимо онима који долазе из средина другачијих од наше. Можемо ли чешће ићи ка другима, укључујући оне којима не бисмо пришли спонтано? Често ћемо се изненадити да од њих примамо оно што никада нисмо ни замислили.

Када се не дамо парализовати својим оклевањем или страховима, биће нам дата радост примања. Свој идентитет проналазимо у односу са другима, а они нам чак могу помоћи да изађемо из тренутака унутрашње туге и дамо смисао нашем постојању.

У једној од Исусових прича, странац у пролазу помаже рањеној особи. Тај човек се усудио да превазиђе етничке, политичке и верске границе. Није ли тим спонтаним чином којим је постао ближњи рањенику дао смисао његовом животу тог дана? И данас га се сећамо и надахнути смо „добрим Самарићанином“ (Лука 10:29-37).

*„Једна од изрека у нашој земљи је **Убунту** – суштина људског бића. **Убунту** посебно говори о чињеници да не можеш постојати као људско биће у изолацији. Говори о нашој међусобној повезаности. Пречесто о себи мислимо као да смо појединци, одвојени једни од других, међутим ми смо повезани и оно што радимо утиче на цео свет.“*

Од умировљеног англиканског архиепископа Десмонда Тутуа, личности у борби против апартејда и за помирење у Јужној Африци

Други предлог | *Предност дијалога*

Јединство се гаји првенствено стварањем веза поверења. Али исувише често су људски односи угрожени неповерењем. Вербално насиље је све присутније у јавним дебатама и на друштвеним мрежама, а људима се манипулише страховима. Како да реагујемо суочени са таквим девијацијама?

Можемо изабрати да слушамо и уђемо у дијалог. То не значи да кажемо другој особи да се слажемо ако то није случај, већ да учинимо све што можемо да наставимо разговор са онима који мисле другачије од нас. Учинимо све што је у нашој моћи да избегнемо прекид дијалога.

Одлучимо да никада никоме не лепимо етикету и да никада не преносимо предрасуде. Ником не треба да се суди по неком својем делу или мишљењу. А неслагање, чак и радикално, се може изказати без агресије, мада треба признати да се понекад, у одређеним ситуацијама неправде, гнев мора изразити.

Постоје рефлекси заштите идентитета који погоршавају поделе у нашим друштвима, као и у хришћанским заједницама. Уместо да се дефинишемо у супротности са другима, можемо ли развити идентитет и осећај припадности који не искључује отвореност према другима?

„Најистиније и најинтимније пријатељство може постојати између људи који другачије размишљају о суштинским стварима. Оно без сумње укључује и део бола, али он нам пријатеља чини још дражим.“

Од француског филозофа Жака Маритена 1970.

Трећи предлог | Сви смо браћа и сестре

Гајење јединства укључује одбијање друштвених неједнакости. Неке поларизације имају своје порекло у искључености коју трпе или осећају многи људи, па чак и читави народи.

Заједно са хришћанима свих Цркава, са верницима разних религија, са женама и мушкарцима добре воље који не верују у Бога, будимо солидарни са људима у ситуацијама несигурности, са маргинализованим особама, са мигрантима чији су животни путеви често обележена великим страдањима.

Братски и сестрински живот почиње на нашем прагу. Превазиђимо поделе и стварајмо пријатељство, и видећемо како се наша срца отварају, шире, постају човечнија. Јесмо ли свесни у којој мери наш лични начин живота може имати утицаја чак и на другом крају света?

За вернике је братство неодвојиво од вере. Исус је рекао: „Шта учинисте једном од ове моје најмање браће, мени учинисте.“ (Матеј 25:40). Својим доласком на свет Исус Христос се сјединио са сваким човеком. Приближавамо му се када идемо ка онима који су рањени животом; они нас уводе у дубљи однос са Њим.

„Највећи изазов дана је: како направити устанак у срцу, устанак који мора да почне од сваког од нас. Када се спустимо на најниже место, када перемо стопала другоме, када волимо своју браћу и сестре том горућом љубављу, том страшћу која је довела до крста, тада заиста можемо рећи: „Сада сам почео.“

Од америчке новинарке Дороти Деј,
на првој борбеној линији за људска права, 1963. године

Четврти предлог | **Солидарност са свим Створењем**

Данас јасније видимо јединство Створења. Међузависност свега живогa нам открива да смо, на неки начин, сестре и браћа свих бића. За вернике, наша чудесна планета је дар који нам Бог поверава и који морамо да пренесемо следећој генерацији.

Данас видимо колико је планета ослабљена људском активношћу. У последње време, еколошке катастрофе и екстремни климатски догађаји погодили су велики број делова света. Све више људи ће због ових криза бити принуђено да напусти своју опустошену земљу. И већ деценијама нас велики број истраживања упозорава на колапс биодиверзитета.

Суочени са овим ванредним еколошким ситуацијама, политички одговори, научне иновације и друштвени избори су неопходни. Многи млади се храбро обавезују, али је истина да неке од њих захватају фрустрација и бес – и разумљиво је.

Ипак немојмо се обесхрабрити! Често преображење почиње са „скоро ничим“. За вернике, вера у Бога подстиче посвећеност и поверење у способност човечанства да одговори на ове кризе. Можемо ли се сви запитати: који конкретан корак, ма колико год скроман, могу да предузнем у блиској будућности да бих започео или продубио еколошку обнову?

„Сви ми – ко год и где год да смо – можемо да одиграмо улогу у промени нашег колективног одговора на невиђену претњу климатских промена и деградацију животне средине. Брига о Божјем створењу је духовна обавеза која захтева одговор посвећености. Ово је критичан тренутак. Од њега зависи будућност наше деце и нашег заједничког дома.“

Заједничка изјава папе Фрање, патријарха Вартоломеја и кентерберијског архиепископа Јустина Велбија, 1. септембра 2021.

Пети предлог | *Чезња за уједињењем хришћана*

Потрага за заједништвом је велики изазов за хришћане. Како можемо бити квасац братства и сестринства ако задржимо своје поделе? У Христу налазимо јединствен извор јединства (Јован 17:20-21; Ефесцима 2:14). Дајући свој живот на крсту, отишао је до најјаче љубави која уништава мржњу и границе међу људима.

Јеванђеље нас позива да превазиђемо поделе и да сведочимо да је јединство могуће у великој различитости. Није ли то кључан допринос који су хришћани позвани да дају како би сви људи живели као браћа и сестре? Овакаво сведочење говори више од речи.

Јеванђеље нас подстиче да негујемо способност стварања јединства. Сви ми можемо бити ствараоци јединства повезујући се слушањем и пријатељством где год да се налазимо.

У дијалогу између хришћанских деноминација, разлике које остају морају се схватити озбиљно и теолошка истраживања су неопходна. Али дијалози сами по себи не воде до видљивог јединства.

Да бисмо ишли напред, окупљајмо се чешће, међу крштеним члановима разних Цркава, у заједничкој молитви усредсређеној на Реч Божију. Ко зна, Свети Дух би нас могао изненадити. Можда бисмо открили да је Исус тај који нас окупља и да Христова љубав може да заблиста много јасније када понизно признамо шта нам недостаје и када се отворимо ономе што можемо да примимо од других.

„Ради се о томе да пристанемо да дарујемо и примамо једни од других. Не да упаднемо у догматски релативизам, већ да дођемо до тога да разумемо да се суштина апостолске вере може изразити по различитим, али конвергентним линијама. А за остало да се надамо и чекамо нови излив Духа, спремни да га дочекамо.“

Од Елизабет Бер-Сижел, православног богослова, 1986. године

Шести предлог | **Нека Бог уједини наша срца**

Гајење јединства захтева посвећеност целог нашег бића и она почиње у нашем срцу. Речима древног псалма, наша молитва се уздиже Богу: „Уједини срце моје да се боји имена Твојега.“ (Псалам 86:11).

Да бисмо кренули ка унутрашњем јединству, зар није понекад неопходно да средимо своје жеље, прихватајући да не можемо све да доживимо? Ако су пред нама многе могућности, покушајмо да разазнамо које од њих највише воде ка миру, светлости и срећи.

У нама постоји дубока жеђ за заједништвом и јединством која нам долази од Бога, а можемо је изразити у молитви. Чак и са врло мало речи, останак у тишини насамо са Богом помаже нам у трагању за смислом живота и обнавља нашу спремност да допустимо Светом Духу да у нама делује.

Да бисмо пронашли јединство срца, једно је увек могуће: да окренемо очи ка Исусу Христу, да научимо да га боље упознамо, да му поверимо своје радости и туге. Чак и усред тешкоћа, чак и са врло мало извесности за будућност, можемо и тако наставити свој пут корак по корак, верујући да, по Духу Светому, васкрсли Христос нас увек прати.

„Ући у тишину значи слушати Бога, уклонити све што нас спречава да слушамо или чујемо Бога; значи слушати Бога где год да изрази своју вољу, у молитви и ван изричите молитве. Тишина нам је потребна да бисмо чинили Божију вољу, тишина продужена сабраношћу, тим другим нашим расположењем које толико занемарујемо, или чак презиремо из незнања. Морамо да „саберемо“ трагове, знакове, позиве, наредбе Божије воље, попут земљорадника који сабира своју жетву, као истраживача који сабира резултате једног експеримента.“

Од француске списатељице и социјалне раднице Мадлен Делбрел, 1968. године